

РЕШЕНИЕ

№ 3874

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1949** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение от 31.10.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 102 състав по нахд № 279/2012 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 23-2301286/27.10.2010 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция, в размер на 6 000 лв., на основание чл. 413, ал. 2 от КТ за нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 3 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. на МТСП и МЗ.

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Оспорва се изводът на районния съд, че дружеството е извършило нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 3 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. на МТСП и МЗ. Твърди се, че пострадалият работник е полагал труд на различен обект от посочения в наряд № 53/02.08.2010 г. Посочено е, че на касатора не следва да се вменява изпълнението на задължението по чл. 73, ал.1 от ПБЗРЕУЕТЦЕМ, поради което и не следва да бъде санкциониран за извършеното нарушение. В съдебното производство касаторът се представлява от адв. М..

Ответната страна - дирекция „Инспекция по труда” - С., не изразява становище по

жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическата обстановка, така както е описана в АУАН. Съдът е приел за установено, че на 12.03.2010г. [фирма], в качеството на „възложител" и [фирма], в качеството на „изпълнител", след проведена обществена поръчка - процедура по договаряне № РРС-09-156, сключили Договор № 10-087/2010 г., с който възложителят възложил, а изпълнителят приел да изпълни строителни работи за „Реконструкция на мрежи ниско напрежение и монтиране на електромерни табла на границата на собственост", на територията на Обособено регионално звено „Запад". С възлагателен протокол № 2/30.04.2010 г. възложителят възложил на изпълнителя извършването на „Реконструкция на мрежи ниско напрежение (НН) и монтиране на електромерни табла на границата на собственост на територията на ТП „Клисура" - кв. Клисура, [населено място]. По този повод, бил издаден наряд № 53/02.08.2010 г. от Д. Т. (ел. монтьор, V квалификационна група, Ръководител група в РЗ „В.-2"), с който били определен „отговорен ръководител" на обекта - А. А., и „изпълнител на работата" - В. К., и „допускащ работата" - В. Г.. С този наряд бил определен и обекта на работата - ТП в [населено място] - участък клон „А", както и естеството на работата - изваждане на стари електрически стълбове, без изключване на напрежението. В наряда бил определен срок за извършване на работата - от 09:00 ч. на 02.08.2010 г. до 16:00 ч. на 06.08.2010 г., както и поименния състав на бригадата, която ще извърши работата: В. Й. (кранист), А. М., Е. В. и К. Л. (ел. монтьори, III квалиф. група). На 02.08.2010г. по време на работа с автовишка „Мерцедес" с ДК [рег.номер на МПС] по демонтаж на изолатори на стълб № 48, по повод на извършвана дейност по издадения наряд № 53/02.08.2010 г. във връзка с демонтаж на стари стоманобетонни стълбове с вишка от рехабилитирана линия НН към ТП [населено място] - клон „А", Л. А. се намирал в коша на автовишката, който се повдигал във височина, но част от лостовата система се счупила, кошът се наклонил и лицето паднало на земята и получило телесно нараняване - счупени ребра от гръдния кош и наранявания в таза. По повод трудовата злополука служители от Дирекция „ИТ"-гр.С. извършили проверка на 16.08.2010 г. и на 27.08.2010 г. в [фирма], като проверяващите установили, че при извършването на работата с наряд № 53/02.08.2010г., издаден от [фирма], е била извършена промяна в състава на бригадата, като на 02.08.2010г. лицето Л. А. е извършвал работи на въпросния обект, без да бъде включен в издадения наряд и промяната не е извършена от издаващия наряда или отговорния ръководител, с което било налице нарушение на чл.200, ал.1, т.3 от Наредба № 7 от 1999г. вр. чл.73, ал.1 от ПБЗРЕУЕТЦЕМ.

Обоснован и подробно мотивиран е изводът на СРС, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл. 200, ал. 3 от Наредба

№ 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване във вр. чл. 73, ал. 1 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи (за краткост Правилника). В процесния случай, касаторът, в качеството му на работодател не е спазил изискванията за безопасността на труда при експлоатация на електрическите уредби и съоръжения по смисъла на чл. 200, ал. 3 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. като е извършил промени в състава на бригадата, вместо издаващият наряда и отговорният ръководител, каквото е императивното изискване на чл. 73, ал. 1 от Правилника. От представения пред въззивната инстанция протокол за инцидент със служителя Л. А. на 02.08.2010 г., съставен от двама служители на [фирма] и техническия ръководител на [фирма], се установява, че злополуката с работника А. е възникнала по време на работа на обект ВЛ НН от ТП [населено място] по наряд № 53/02.08.2010 г. във връзка с демонтаж на стари стълбове. Поради това, твърдението на касатора, че пострадалият е извършвал друга работа на различен обект не се потвърждава от събраните и кредитирани от въззивната инстанция доказателства.

Неоснователно е възражението на касатора за незаконосъобразно ангажиране на административнонаказателната му отговорност. Във връзка с тези твърдения районният съд е изложил подробни мотиви, които настоящата касационна инстанция споделя напълно. В допълнение следва да се посочи, че съгласно чл. 2 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. работодателят осигурява прилагането на изискванията на тази наредба за работните места, трудовия процес и при използване на предоставеното работно оборудване. Следователно, касаторът, в качеството на работодател е адресат на разпоредбата на чл. 200 от Наредбата и е задължен да спазва изискванията за безопасността на труда при експлоатация на електрическите уредби и съоръжения. Тези изисквания са нарушени от дружеството с извършената фактическа промяна на наряда с изпращането на пострадалия работник на обекта, за който е издаден наряд, в който А. не е бил включен.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.10.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 102 състав по нахд № 279/2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.